

DIOCESE OF TIRUNELVELI
BETHESDA C.S.I. TAMIL CHURCH
PUNE

பெதஸ்தா பேசுகிறது

GOD'S PROMISE FOR THIS MONTH

"நான் இஸ்ரவேலின் நடுவில் இருக்கிறவரென்றும், நானே உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தர், வேறெருவர் இல்லையென்றும் அறிந்து கொள்வீர்கள், என் ஜனங்கள் ஒருபோதும் வெட்கப்பட்டுப் போவதில்லை."
யோவேல் 2:27

MESSAGE FOR THE MONTH

And ye shall know that I am in the midst of Israel, and that I am the LORD your God, and none else: and my people shall never be ashamed. – Joel 2:27

Today Lord is saying that my people will never be ashamed. These days many are working against you to make you shame. Some people are planning to make you shame because of jealous. Some, planning to make you shame for the reason that of envy. To make you shame and discourage, Satan is putting envy in the hearts of the people. The Lord you are worshipping is on your side and He is promising you that you will never be shamed. During these days the debts and financial difficulties brings shame in the life of God's people. Due to the obstruction in the financial blessings many are put to shame. Today in the presence of God, examine what is the reason for your financial difficulties and debts. Have faith in God and pray in one accord with your family members, Jesus will increase your faith. Believe in Jesus that He will surely deliver you from all the debts. Commit and make a vow in the presence of God that you will not debt again. You will see miracle doors will open for you. My people will never be shamed. You are put to shame as you trust in man. Thus saith the LORD; Cursed be the man that trusteth in man, and maketh flesh his arm, and whose heart departeth from the LORD.(Jer 17:5) Trust in God, He will never put to shame. They cried unto thee, and were delivered: they trusted in thee, and were not confounded.(Ps 22:5) For the scripture saith, Whosoever believeth on him shall not be ashamed.(Rom 10:11) If you believe in Lord and His word, you will never put to ashame. When king commanded Shadrach, Meshach, and Abednego to worship the golden image, they believed in God and they did not worship the golden image. When the king gave orders that the fire was to be heated up seven times more than it was generally heated. In that situation also they believed in God and did not worship the gold image. Now if ye be ready that at what time ye hear the sound of the cornet, flute, harp, sackbut, psaltery, and dulcimer, and all kinds of musick, ye fall down and worship the image which I have made; well: but if ye worship not, ye shall be cast the same hour into the midst of a burning fiery furnace; and who is that God that shall deliver you out of my hands? Shadrach, Meshach, and Abednego, answered and said to the king, O Nebuchadnezzar, we are not careful to answer thee in this matter. If it be so, our God whom we serve is able to deliver us from the burning fiery furnace, and he will deliver us out of thine hand, O king. But if not, be it known unto thee, O king, that we will not serve thy gods, nor worship the golden image which thou hast set up.(Daniel 3:15-18) Shadrach, Meshach, and Abednego believed in God and they were never put to ashamed.

www.csitamilchurchpune.org

contactus@csitamilchurchpune.org

DIOCESE OF TIRUNELVELI
BETHESDA C.S.I. TAMIL CHURCH
PUNE

They were bound and put in to the fire and still they believed in God and God delivered them and the cords were broken in to pieces. They were set free and they dwell in the burning fire. They were not put to ashamed and the king lifted them in good position. Believe Him and you will lift amount the people who plan to put you in shame. They looked unto him, and were lightened: and their faces were not ashamed. (Ps 34:5)

STORY FOR THE MONTH

Martyn, Henry (1781-1812) : Anglican chaplain in India and missionary to Muslims

Martyn was born in Truro, England, where his father worked as head clerk of a merchant house. After attending Truro Grammar School, he proceeded to Cambridge to read mathematics. Influenced by his younger sister, and by Charles Simeon, he soon

professed evangelical faith. He graduated (as Senior Wrangler) in 1801, also earning the Smith's Prize. In 1802 he became a fellow of St. John's. Admiration for David Brainerd persuaded him to abandon legal ambitions for missionary service.

A curacy with Simeon at Holy Trinity Church, Cambridge, followed. Changed personal circumstances made missionary service impossible for him, so instead, he accepted a chaplain's commission with the East India Company. During the 305-day voyage to Calcutta, he studied Urdu and Bengali. Until he was posted inland, he assisted the Serampore Baptists in Bible translation work. He was chaplain from 1806 to 1809 at Dinapore and from 1809 to 1810 at Cawnpore. In both places, his refusal to regard Indians as inferior and his respect for India culture annoyed and alienated many of his peers. Encouraged by fellow evangelicals, he took as his main task Bible

translation. With the assistance of munshis (translators), he produced Urdu, Arabic, and Persian versions of Scripture, thus focusing on Muslim languages. Confessing that ignorance of Islam handicapped his ability to communicate the gospel, he also "read everything [he] could pick up about Mohammadans."

Late in 1810, suffering from consumption, Martyn took a leave of absence to travel through Iran, to test his Persian translation, and to benefit from a drier climate. He hoped eventually to return to England to persuade a childhood sweetheart, who had refused an earlier request, to marry him. In Iran, he thoroughly revised his Persian translation of the New Testament, which, with the help of Sir Gore Ouseley (1779-1844), was presented to the shah. Reluctantly, Martyn also agreed to exchange tracts with the Muslim ulema (religious scholars), later published as his *Controversial Tracts on Christianity and Mohammedanism* (1824). Martyn died at Tocat at age 31, cared for and buried by Armenians, whose ancient church he had long admired. Martyn's ecumenical openness, his desire to implant the gospel in Indian culture, and his concern for spiritual exchange with Muslims have often been obscured by his reluctant use of polemic. Nevertheless, his legacy inspired later missionaries, such as Thomas Valpy French and Temple Gairdner toward a more irenic approach to Muslims and to Islam.

www.csitamilchurchpune.org
contactus@csitamilchurchpune.org

DIOCESE OF TIRUNELVELI
BETHESDA C.S.I. TAMIL CHURCH
PUNE

BIRTH OF A SONG

(Joseph Mohr and Franz Gruber: Silent Night)

The world's most beloved Christmas Carol, *Silent Night*, comes from the small Austrian village of Oberndorf, just north of Salzburg. On Christmas Eve, 1818, the congregation of St. Nicholas Church heard the first performance of this wonderful music. Since then, *Silent Night* has been translated into hundreds of languages and sung and played in every corner of the globe. This series of five blogs tells its story.

Joseph Mohr and Franz Gruber

Rev. Joseph Mohr (1792-1848) Franz Xaver Gruber (1787-1863)

Silent Night was the collaboration of two good friends. Joseph Mohr, who wrote the text, was the young parish priest at St. Nicholas Church, and Franz Xaver Gruber, who composed the music, was a local school teacher and the church organist. Here is how they got to Oberndorf.

Joseph Mohr was born on December 11, 1792 and baptized in the Salzburg's famous Cathedral a few hours later. For years his birth home was thought to be Steingasse 9, but in 1998, a historian determined that the actual birth house was on the site of today's Steingasse 31. Unfortunately visiting these sites

today is problematic: the actual birth house was destroyed in World War II and there is still a memorial plaque at the wrong address!

The future priest's childhood was not a happy one. His father, Franz, was a soldier in the army of the prince-archbishop of Salzburg and was away from home most of the time. His mother, Anna Schoiber, was quite poor, and Joseph was the third child that she had out-of-wedlock. Even his godfather was not a happy figure in the child's life because he was Salzburg's executioner!

Life only began to improve for the child when the cathedral's curate took Joseph as a foster child. The boy showed an affinity for music and began to sing in the choirs of St. Peter's Church and the University Church. As he grew, Mohr continued to flourish, first as a student at a well-known grammar school in Kremsmüster in Upper Austria, and later the archiepiscopal seminar in Salzburg. His ordination was on August 21, 1815, and one of his first posts was at Oberndorf from 1817 to 1819. There he met Franz Gruber.

Gruber was born on November 25, 1787 in the village of Unterweizberg in Bavaria near the beginning of the Salzach River. His father was a poor weaver who believed his son should learn a useful trade and resisted young Franz's desire to learn music. This did not deter the boy, who, unbeknownst to his father, took violin lessons and also helped the organist at his church. When the father finally heard Franz's organ playing, he relented and allowed his son to study to be a teacher. In 1807, Franz became schoolmaster and organist in the town of Arnsdorf, near Oberndorf, and in 1816 he became the organist in at St. Nicholas Church. The two principal figures of *Silent Night* were now in the same town.

www.csitamilchurchpune.org
contactus@csitamilchurchpune.org

DIOCESE OF TIRUNELVELI BETHESDA C.S.I. TAMIL CHURCH PUNE

Silent night

*Silent night, holy night,
All is calm, all is bright
Round yon virgin mother and child,
Holy infant, so tender and mild,
Sleep in heavenly peace,
Sleep in heavenly peace.*

*Silent night, holy night,
Shepherds quake at the sight;*

*Glories stream from heaven afar,
Heavenly hosts sing Alleluia!
Christ the Savior is born,
Christ the Savior is born!*

*Silent night, holy night,
Son of God, love's pure light;
Radiant beams from thy holy face
With the dawn of redeeming grace,
Jesus, Lord, at thy birth,
Jesus, Lord, at thy birth.*

ARTICLES FOR THE MONTH

தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தைப் பார்க்கிலும்
தேவனுடைய அங்கீகாரத்தையே தேடுங்கள் - சகரியா பூணன்

இன்றைய உலகில் இரண்டு ரகமான கிறிஸ்துவ விசுவாசிகள் இருக்கிறார்கள். 1. தேவ ஆசீர்வாதத்தை மாத்திரமே குறிக்கோளாய் கொண்டு அதை வாஞ்சிப்பவர்கள். 2. தேவ அங்கீகாரத்தை வாஞ்சித்துத் தேடுபவர்கள் இவ்விரு சாராருக்கும் இடையில்தான் எத்தனை பெருந்த வித்தியாசம்! வெளி 7:9-14 வசனங்களில் திரள்கூட்டமான விசுவாசிகளைப்பற்றி வாசிக்கிறோம். ஆம்! 'எண்ணிக்கைக்கு அடங்காத' மிகப்பெரிய கூட்டம். இவர்கள் கூறிய சாட்சியைக் கவனித்தீர்களா? ஆட்டுக்குட்டியானவருடைய இரத்தத்திலே தங்கள் அங்கிகளை வெளுத்துத் தோய்த்தினிமித்தம் பெற்ற 'இரட்சிப்பிற்காக' இவர்கள் தேவனுக்கு மகிமையை செலுத்தினார்கள் (வசனம் 10,14). இவர்களின் சாட்சியை சுருங்கச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், "தேவன் இவர்களை ஆசீர்வதித்திருந்தார்" என்பதுதான். இது நல்லதுதான், அதில் சந்தேகமேதுமில்லை. ஆனால், வெளி 14:1-5 வசனங்களில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் விசுவாசிகளின் குழு வழங்கும் சாட்சியோ, இந்த முதல் சாட்சிக்கும் முற்றிலும் மாறுப்பட்ட சாட்சியாயிருக்கிறது!! ஆம், இந்த இரண்டாவது குழுவினரோ 'எண்ணிக்கைக்கு அடங்கும்' மிகச் சிறியதோர் குழுவினர்! அவர்கள் வெறும் 1,44,000 பேர் மாத்திரமே! இப்பூமியின் கடைகோடியெங்கும் வாழ்ந்து தீர்த்த கோடானு கோடி மக்களில் தெரிந்துக்கொள்ளப்பட்ட இந்தத் தொகை மிக மிகச் சிறிய எண்ணிக்கை உடையதேயாகும்! இப்போது இவர்கள் சாட்சியையும் கேளுங்கள், "தங்கள் பூலோக வாழ்க்கையில் கிறிஸ்துவை நூற்றுக்கு நூறு பின்பற்றியவர்கள்; இவர்கள் வாயிலே கபடம் காணப்படவில்லை. ஸ்திரீகளால் (வெளி 17-ம் அதிகாரத்தில் சொல்லப்பட்ட பாபிலோனும் அவள் குமாரத்திகளால் அல்லது 'உலகத்தால்') தங்கள் கறைப்பட்டுவிடாதபடி தங்களைக் காத்துக் கொண்டவர்கள்" இவர்களின் சாட்சியை சுருங்கச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், "இவர்கள் தேவனைப் பிரியப்படுத்தினார்கள்" என்பதுதான். கண்டீர்களா வித்தியாசத்தை? முதல் கூட்டத்தினர் தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றார்கள்! இரண்டாவது குழுவினரோ தேவனின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றார்கள்! பின் என்ன... நாம் தேடுவதைத்தானே கண்டுக்கொள்ள முடியும். நாம் தேவ ஆசீர்வாதத்தில் திருப்தி கொண்டுவிட்டால், அதை மாத்திரம்தான் நாம் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். அதிலும், தேவன் தரும் 'உலகப் பொருட்களின்' ஆசீர்வாதத்தில் மாத்திரமே திருப்தி கொண்டுவிட்டால், நாம் அவரின் 'ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள ஒரு படி கூட நகர முடியாது!

www.csitamilchurchpune.org

contactus@csitamilchurchpune.org

DIOCESE OF TIRUNELVELI BETHESDA C.S.I. TAMIL CHURCH PUNE

ஏராளமான இன்றைய விசுவாசிகள், தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப்படுவதில் அதிலும் பிரதானமாய் உலகப் பொருட்களினால் ஆசீர்வதிக்கப்படுவதில் மாத்திரமே திருப்தி கொண்டுவிட்டார்கள். எனவேதான், இன்றைய கிறிஸ்தவப் புத்தகக் கடைகளில், "ஒருவர் எப்படி தன் சரீர வியாதியிலிருந்து சுகமடைய முடியும் என்பது பற்றியும், தசம்பாகம் செலுத்தி எவ்வாறு ஐசுவாியவானாக முடியும்" என்பது பற்றியுமான புத்தகங்கள் வந்து குவிந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவை வலியுறுத்துவது எல்லாம், சரீர-பொருளாதார சுகவாழ்வு! நல்ல சௌகாியம்! செல்வ செழிப்பு!! இவை என்ன? இவையெல்லாம், 'சுயத்தை மையமாகக் கொண்டு' வாழும் வாழ்க்கைக்குரிய அடையாளங்களே ஆகும். ஆனால், தேவனுடைய வார்த்தையோ, நமக்காகவே நாம் ஜீவிக்காமல் 'அவருக்காக ஜீவிக்க வேண்டும்' என்பதற்காகவே இயேசு மரித்தார் என்றல்லவா கூறுகின்றது (2 கொரி 5:15). அதாவது, நம்மை நாமே பிரியப்படுத்தி ஜீவிக்காமல், அவரை மாத்திரமே பிரியப்படுத்தி ஜீவிக்கும் ஓர் ஜீவியம்! இதை வேறுவிதமாய் சொல்லுவோமென்றால், இப்பாழும் சுயத்தை மையமாகக் கொண்ட வாழ்விலிருந்து நம்மை விடுதலையாக்கி 'தேவனை மையமாகக் கொண்ட' வாழ்விற்கு கொண்டு வரும்படிக்கே இயேசு நமக்காக மரித்தார்!

இந்நாட்களில் நம்மை புரியாத புதிருக்குள் ஆழ்த்தும் காரியங்களில் ஒன்று என்னவெனில், தங்களின் குணாதிசயத்தில் கூட முழுவதும் ஒத்துப்போகும் ஏராளமான கிறிஸ்துவ ஊழியங்களையும் தேவன் ஆசீர்வதிக்கும் விதமேயாகும், அதின் அர்த்தம் தேவன் ஒத்துப்போகிற காரியத்திலும், தன்னுடைய வார்த்தையிலிருந்தும் சற்றே விலகி நடப்பவர்களையும் கண்டும் கூட அவர் சலனமடையாதிருக்கிறாரே என்பதல்ல. நிச்சயமாக அதின் அர்த்தம் அதுவல்ல. கிறிஸ்தவ ஊழியங்களில் இன்று காணும் ஆசீர்வாதத்தை சற்று எண்ணிப்பாருங்கள். ஆம்! தேவன், தான் பூரணமாய் அங்கீகரிக்க முடியாத எண்ணற்ற ஊழியங்களையும் ஆசீர்வதிக்கத்தான் செய்கிறார். தேவன் சொன்னப்படி செய்யாமல் மோசே கன்மலையை அடித்தான்! அந்த கீழ்ப்படியாத ஊழியத்தையும் தேவன் ஆசீர்வதிக்கத்தான் செய்தார். இருப்பினும், அதற்குப் பின்பாக... சற்று கவனியுங்கள், தன் கீழ்ப்படியாத ஊழியன் மீது தேவன் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்தார்! (எண் 20:8-13). பார்த்தீர்களா? கீழ்ப்படியாத ஊழியனின் ஊழியத்தைத் தேவன் அங்கீகரித்ததால் அல்ல, தேவையோடு நின்ற இருபது லட்சம் ஜனங்களை நேசித்த அந்த நேசத்தினாலேயே அவர் அந்த ஊழியத்தை ஆசீர்வதித்தார்! இன்றும், தங்கள் இரட்சிப்பிற்காகவும், சரீர சுகத்திற்காகவும் ஏங்கி நிற்கும் ஜனங்களை தேவன் நேசிக்கிறார் என்ற ஒரே காரணத்தினால்தான் அவ்வூழியங்கள் அவரால் ஆசீர்வதிக்கப்படுகின்றன. ஆனால், இவ்விதம் இயேசுவின் நாமத்தில் நடைப்பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் அநேக ஊழியங்களை அவர் திட்டவட்டமாக 'அங்கீகரிக்கவே இல்லை'. ஒத்துப்போகும் பிரசங்கிமார்களையும் தேவன் தகுந்த காலத்தில் நிச்சயமாகவே தண்டிப்பார்.

தேவன் மூலமாய் உலகப் பொருட்களின் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு நிறைவேற்ற வேண்டிய ஒரே நிபந்தனை என்னவென்றால், ஒருவர் நல்லவராகவோ அல்லது தீயவராகவோ இருக்கவேண்டும், அவ்வளவுதான்! ஏனென்றால், தேவன் நீதியுள்ளோர் மீதும் அநீதியுள்ளோர் மீதும் 'ஒரே சமமாகவே' தன் சூரியனை உதிக்கப்பண்ணுகிறார் (மத் 5:45) என்றே இயேசு தெரிவித்தார். எனவே, பொருளாதார ஆசீர்வாதங்கள், ஒரு மனிதனின் வாழ்க்கையை தேவன் அங்கீகரித்ததற்கு அடையாளம் கிடையாது! அன்று, வனாந்திரத்தில் இரண்டு கோடி இஸ்ரவேலர்கள் நாற்பது வருடங்களாக தேவனுக்கு கீழ்ப்படியாமல் வாழ்ந்தனர். அவர்கள் மீது தேவன்

www.csitamilchurchpune.org

contactus@csitamilchurchpune.org

DIOCESE OF TIRUNELVELI
BETHESDA C.S.I. TAMIL CHURCH
PUNE

கடுமையாய் கோபம் கொண்டிருந்தார் (எபி 3:17). இருப்பினும், இந்த எல்லா வருட காலமும் தேவன் அவர்களுக்கு உணவையும், நல்ல சுகத்தையும் கொடுத்தார். ஆம், அதையும் 'அற்புதமாகக்' கொடுத்தார் (உபா 8:2). "எனவே, சரீர்பொருளாதாரத் தேவைகளுக்கான ஜெபத்திற்குக் கிடைக்கும் "அற்புதமான பதில்கள்", ஒரு மனிதனின் வாழ்க்கையைக் குறித்து தேவன் மகிழ்ந்திருக்கிறார் என்பதற்கு அடையாளமே இல்லை!"

இதற்கெல்லாம் மாறாக, நம்மைப்போலவே இப்பூமியில் வாழ்ந்த இயேசு முப்பது வயது நிறைவு பெற்றதும் 'தேவ அங்கீகாரம்' அவருக்குக்கிட்டியது! அதற்கு ஒரே காரணம் என்னவெனில், இந்த எல்லா வருடங்களிலும் இயேசு உண்மையுள்ளவராய் ஜீவித்து சோதனைகளை மேற்கொண்டு ஜெயித்தார்! அவர் தன்னையல்ல, பிதாவை மையமாகக் கொண்டதோர் வாழ்க்கையை மாத்திரமே வாழ்ந்தார். ஆம், அவர் தன்னைத்தானே பிரியப்படுத்திக் கொள்ள ஒன்றையும் ஒருபோதும் செய்யவே இல்லை (ரோ 15:3). அவருடைய ஞானஸ்நானத்தில், "இவர் என் நேசகுமாரன் இவரில் பிரியமாயிருக்கிறேன்" என்றே பிதா நற்சாட்சி வழங்கினார். ஆம், "என் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்ற என் நேசகுமாரன்" என்று பிதா கூறவேயில்லை. அவ்வாறு பிதா கூறியிருந்தால், அந்த இரண்டாவது சாட்சியில் எந்த மதிப்பும் இருந்திருக்காது. இயேசுவுக்குத் தேவையாய் இருந்ததெல்லாம், 'தேவ அங்கீகாரத்தை' விளங்கப்பண்ணும் அந்த முதலாவது சாட்சியே ஆகும்! இப்போது, இதே சாட்சியை நாமும் பெறும்படிக்கே இன்று இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறோம்!!

இன்று எத்தனையோ கிறிஸ்தவர்கள் செளகரியத்தையும், சுகபோகத்தையும், ஐசுவாியத்தையும் தங்களுக்குத் தேடும்பொருட்டு "பண வேட்டைக்கு" அயல்நாடுகளுக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு தேவ ஆசீர்வாதம் கிடைக்கத்தான் செய்யும்! ஆனால், தேவ அங்கீகாரமோ... நிச்சயம் கிடைக்காது!! ஏனென்றால், தேவனும்; உலகப் பொருட்களும் (ஐசுவாியம், சுகபோகம், ஆடம்பர வசதி போன்றவை) ஆகிய 'இரண்டிற்கும்' சேவகம் செய்திட ஒரு மனிதனாலும் கூடாது. பொருளாதார ரீதியில் தேவ ஆசீர்வாதம் நம் மீதும் நம் பிள்ளைகள் மீதும் தங்கியிருப்பதை, தேவன் நம்மீது மகிழ்ச்சியாய் இருக்கிறார் என்பதற்கு ஓர் அடையாளமாக நாம் இன்னமும் எண்ணிக் கொண்டிருப்போமென்றால், சாத்தான் நம்மை நன்றாய் வஞ்சித்து விட்டான் என்பதற்குச் சந்தேகமேயில்லை.

தேவ ஆசீர்வாதம், தேவ அங்கீகாரம் ஆகிய இவ்விரண்டும் முழுக்க முழுக்க வித்தியாசமான எதிர்முனைகள்! நாம் இப்பூலோக ஜீவியத்தை ஓடி முடிக்கையில் பெற வேண்டிய சாட்சி எதுவென்றால், 'ஏனோக்கு' இப்பூமியை விட்டுச் செல்லுகையில் பெற்ற, "அவன் தேவனுக்குப் பிரியமானவன்" (எபி 11:5) என்ற தேவனுடைய அங்கீகாரத்தைப் பெற்ற சாட்சியேயாகும்! மூன்று வார்த்தைகள் மட்டுமே!! ஆனால், இந்த சாட்சியைவிட வலிமையான சாட்சியை ஒருமனிதனும் தன் பூலோக வாழ்வில் 'வேறு எதிலும்' பெற்றிடவே முடியாது! இதே சாட்சியைத்தான் இயேசுவும் பவுலும் பெற்றார்கள். வெறும் "தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவன்" என்ற சாட்சியில் எந்த மதிப்பும் இல்லவே இல்லை. ஏன் தெரியுமா? ஏனென்றால், இவ்வலகில் வாழும் கோடானுகோடி அவிசுவாசிகள் கூட இதே சாட்சியைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியுமே!! இன்று தேவன் தன் ஆசீர்வாதத்தை மட்டுமல்லாமல் தன் அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்கு வாஞ்சிப்பவர்களைக் காண்பதற்கே தவியாய்த்தவித்து நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்!

www.csitamilchurchpune.org

contactus@csitamilchurchpune.org

DIOCESE OF TIRUNELVELI
BETHESDA C.S.I. TAMIL CHURCH
PUNE

Seek for God's Approval rather Than God's Blessings

- Zac Poonen

There are two types of believers - those who seek only God's blessing and those who seek God's approval; and there is a world of difference between the two. In Rev. 7:9-14, we read of a great multitude of believers - so vast that they cannot even be numbered. Their testimony is that they owe their salvation to their God (v.10) and that their robes are washed white in the blood of Christ (v.14); or in other words, that God has blessed them. This is good, no doubt. But it is a vastly different testimony from that of the group of believers mentioned in Rev.14:1-5. There we read of a small group that can be numbered. In fact they are only 144000 - a small number, when you consider that they have been selected out of the billions of people who have lived on earth. Their testimony is that they followed Christ totally on earth, no guile was found in their mouth, and they kept themselves from being defiled by 'women' (that is, the women mentioned in Revelation 17 - Babylon and her daughters). Or in other words, they pleased God. Notice the contrast. The first group received God's blessings. The second received God's approval. We get what we seek. If we are satisfied with God's blessing, then that is all we will get. And if we are satisfied with God's material blessings alone, then we will not even advance to getting His spiritual blessings.

Most believers are satisfied with being blessed by God - and that too mostly in the material realm alone. That is why Christian book stores are flooded with books on how one can be healed of one's sicknesses and become wealthy by tithing, etc. The emphasis is on physical and material wellbeing - health and prosperity. This is the clearest symptom of a self-centered life. And yet, we read in God's word, that Jesus died in order that we should no longer live for ourselves but only for Him (2 Cor. 5:15); or in other words, not to please ourselves but only Him. Or to put it in yet another way, Jesus died in order to deliver us from a self-centered life, and to bring us into a God-centered life.

One of the things that can puzzle us these days is the way God blesses a lot of Christian work that is so thoroughly compromising in its character. Does this mean that God is not disturbed by the compromises and the deviations from His word? No, it certainly does not mean that. God blesses many ministries that He cannot totally approve of. Even when Moses disobeyed God's word and struck the rock (when God had told him to speak to it), God still 'blessed' that disobedient ministry. In fact, two million people were blessed through it. Yet God dealt with His disobedient servant severely afterwards (Num. 20:8-13). God blessed that ministry because He loved those two million needy people, and not because He approved of what His servant did. It is even so today. Many ministries are blessed because God loves the needy people who need salvation, healing, etc. But He certainly does not approve of much that goes on in the name of Jesus today. He will certainly punish the compromising preachers in due time.

The only condition to be fulfilled in order to get God's material blessings is that one must be either good or evil! - For Jesus said that God sends sunshine and rain on both the righteous and the unrighteous (Matt. 5:45). Material blessing is therefore no sign of God's

www.csitamilchurchpune.org
contactus@csitamilchurchpune.org

DIOCESE OF TIRUNELVELI
BETHESDA C.S.I. TAMIL CHURCH
PUNE

approval on one's life. Two million Israelites disobeyed God for forty years in the wilderness - so greatly that God was angry with them (Heb. 3:17). Yet God gave them food and healing throughout all those years - and that too miraculously (Deut. 8:2). Even miraculous answers to prayer in the physical realm are therefore no indication that God is happy with a person's life.

God's approval, on the other hand, rested on Jesus when He was thirty years old, only because of one reason: Jesus had faithfully overcome temptation during all those years. He had lived a life centered in His Father and not in Himself. He never did what pleased Himself (Rom. 15:3). At His baptism, the Father testified, "This is My beloved Son, in Whom I am well pleased" and not "This is My well-beloved Son Whom I have blessed". The latter testimony would have meant nothing. It was the former, indicating God's approval, which meant everything for Jesus. To follow Jesus is to seek for the same testimony ourselves.

Many Christians travel or migrate to different countries seeking conveniences and comfort and wealth. They can still have God's blessings upon their lives, but not God's approval - for no one can serve both God and mammon (that is, wealth, pleasure, comfort, etc.). If we think that God's blessing on our lives and on our children is an indication that He is also happy with us, then Satan has truly deceived us.

God's blessing and God's approval are two totally different things. At the end of our earthly lives, the testimony that we have should be the testimony that Enoch had before he left the earth: "He pleased God" (Heb. 11:5). Only three words - but no one can have a more powerful testimony to his earthly life. This is the testimony that Jesus and Paul had. To merely have a testimony that 'He was blessed by God' is worth nothing, for millions of unbelievers too can have that testimony. God looks for those who will seek His approval, and not just His blessing.

Welcome articles for Mag.,
contactus@csitamilchurchpune.org
1page/250words
by 15th Dec'17

BIBLE QUIZ FOR THE MONTH

வேதாகமப் பகுதி : 2 சாமுவேல் 1-12 வரை

1. சவுலைக் கொன்ற அமலேக்கிய இளைஞனுக்கு தாவீது என்ன தண்டனைக் கொடுத்தார்?

- அவரது காலைத் துண்டித்தார்
- இளைஞன் ஒருவனைக் கூப்பிட்டு அவனை வெட்டச் சொன்னார்
- பணத்தைப் பரிசாகக் கொடுத்தார்

2. அப்னர் யாரை இஸ்ரவேலின் அரசனாக்கினான்?

- அப்சலோம்
- தோவேக்கு
- இஸ்பொசேத்து

www.csitamilchurchpune.org
contactus@csitamilchurchpune.org

**DIOCESE OF TIRUNELVELI
BETHESDA C.S.I. TAMIL CHURCH
PUNE**

3. தாவீது எவ்வளவுக் காலம் எபிரோனில் யூத குலத்தின் மீது ஆட்சிப்புரிந்தார்?

- ஆறு மாதங்கள்
- ஏழு ஆண்டுகளும் ஆறு மாதங்களும்
- ஆறு ஆண்டுகள்

4. தாவீது அப்னரிடம் யாரை அழைத்து வரச் சொன்னார்?

- மீக்கால்
- அபித்தால்
- அகினோம்

5. தாவீதின் அனுமதியின்றி அப்னேரை கொன்றது யார்?

- அப்சலோம்
- அசாகேல்
- யோவாபு

6. தாவீது தன் தவற்றை உணர் யார் செல்வன் மற்றும் ஏழையின் ஆட்டுக் குட்டியின் கதையும் கூறினார்?

- அபிஷாய்
- நாத்தான்
- யோவாபு

7. தாவீது தன் தவற்றை உணர்ந்தப் போது என்ன செய்தார்?

- பெத்சபாவை பழித்தார்
- குற்றங்களை மறுத்தார்
- "நான் ஆண்டவருக்கு எதிராக பாவம் செய்தேன்" என்று கூறினார்.

8. இஸ்ரவேலின் அரசராக திருப்பொலு செய்யும் போது தாவீதின் வயது என்ன?

- 25
- 30
- 40

9. தாவீது எந்த நகரைக் கைப்பற்றி, தாவீதின் நகர் என்று அழைக்கப்படுகிறது?

- சீயோன்

DIOCESE OF TIRUNELVELI
BETHESDA C.S.I. TAMIL CHURCH
PUNE

ஏப்ரோன்

சீதோன்

10. யார் தாவீதிடம் தூததர்களையும், கேதுரு மரங்களோடு தச்சர், கொத்தர்களையும் அனுப்பினான்?

அபிஷாய்

அபிசாம்

ஈரோம்

11. யார் கடவுளின் பேழையை தாங்கிப் பிடித்ததால் கடவுளின் சினத்தால் பேழையருகே இறந்தான்?

கோராக்

உசா

ஒபேதோம்

12. தாவீதுக்கும் பத்சேபாவுக்கும் பிறந்த குழந்தையின் பெயர் என்ன?

அப்சலோம்

சாலமோன்

ரெகொபாம்

13. தாவீதின் அரியணை எவ்வளவு காலம் நிலைத்திற்கும்?

என்றும்

7 ஆண்டுகள்

20 ஆண்டுகள்

14. தாவீதின் படைத்தலைவராக பணியாற்றியவர் யார்?

அபிஷாய்

யோவாபு

ஈராம்

15. இளவரசர்கள் ஒருவரைப்போல தாவீதுடன் எப்போதும் உணவருந்துவது யார்?

அபிஷாய்

யோனத்தான்

மெபிபோசேத்து

www.csitamilchurchpune.org
contactus@csitamilchurchpune.org

MAG_ Dec'17

Send the Answers to
contactus@csitamilchurchpune.org
And win fabulous prizes
by 15th Dec'17